

TARI ISTVÁN

SZINEKÚRA

**az idegen test vezekel
pedig külön tudományok foglalkoztak
nyíltságával
a távozás ötleteiben a falvédők
óvatos szószékéről
megbotránkoztat mint az utcai lámpa
lelkibeteg görkorcsolyája
mely szándékosan trágázza
a verset
fényesre kopott aszfaltok
portörölő esői után**

**valóban
Igy lehet
a sorok között meglapulni
a szőlőkarók távvezetékei
a megható osztályöntudat
felneszel
mintha madár lába érintené
a tolvajok**

**messze járnak
a zsákokban halmazállapotot változtat
a várt fegyver csattanása**

**a hát hámló hamiskártyása
a has dagadó duplája**

**porladó citromba harapott
tatám
a gyász
nyálas szalmája
(a buborékokba foglalt képtelenség)
fogaid karomban
lábnyomod fülem földalattijában**

**TÜL
az üveghegyeken
a borkóstolók gyökere
süveget cserél
s míg e mese
lényeket épít
arcod üregeiben
köd-lakók**

Átfűrészelték
a sakkjáblát
a korom szirmai
ártalmas ültetvényemen
az örök királynő
a síkba dögönyözött félelem
a görbebot-cukor
kampója
színek zebraján mint a közlekedés

két köpés közt idézlek

a csirkéknek fürdőhelyet
nem lenne természetű
a koncsorgó szél szélvédőjén

a szemfesték lecsorog
az ajakrúzs megolvad
szivarzsebben a fémfelületekbe
pakolt csokoládé
ha nem tudnád már lefényképeztük az atomokat is
tökéletes takarítónőnk van a rend megszövegez
naponta fésüli a világpolitikát
ha már oly kopaszra sikerült
az ártatlannak tűnő gyermek feneke
a verésekben
a taknyos zsebkendők felmutatásában

költemény
korrekt sütemény-költemény
a vágyam
a rongy koszorúról
tűri az ágak és felhők szorítását
hetente sétáltam alatta
ujjaim között a sütemény-költeménnyel
a költemény-süteménnyel

leynnémetlők-ynémetüs a
leynnémetüs-ynémetlők a

finoman
hatásosan letűjva a porcukrot
az izére koncentrálvá
egzotikus vidékek
néhány köbcéntiméterbe sűrített terhét
cipeli magával

zsebemben dühét
amint nő
a vérvörös üveggolyók első koppanása
a porban

*legyen szíves egy édeset
szóda nélkül*

*már nem düh
nem így nevezném
jobban mondván nem nevezném meg
felesleges ennyit beszélni róla
a vers sohasem
engedné átbámulni derengő
ablakán
sohasem engedné fel a kórusba
még a mise után sem
az orgona nem arra való
hogy gyakoroljanak rajta
meg a pedálok sem a kilátással*

*fűtik a pázsitot
a kancák orvosi felügyelettel
akár az állandó kopás*

rátapintó kések szalonna-homálya

a vendégkönyv kurjant

BEER MIKSA

HALLOTTAD-E SÍRNI A TOPOLYAFÁT?

*Van
hogy a percbe fagyott emlék szépe
a kék alatt
szímbólumnaggyá növeli
a mindennapit
mondjuk
a TOPOLYAFÁT
idegenbe font napok
bús színű múlásán át
meleg fogásba fut
az emlék
hazát hívó
spirítiszta hívása*

*mint otthon
úgy fut
a két sor közé fogott út
hallottad-e már
susogni
a TOPOLYAFÁT
emlékdöntő napok ölén
villanó fejszék győztes zuhanása
méltóságteljes zuhanás
hallottad-e már
sírni
a TOPOLYAFÁT?*